

Per pirmuosius penkis šių metų mėnesius Lietuvoje užregistruoti 82321 lengvieji automobiliai, iš kurių beveik 80 procentų, net 65308, buvo naudoti. Taigi, galima sakyti, kad vidutiniškai Lietuvoje per dieną įvyksta 432 naudotų automobilių sandoriai. Naujų ir naudotų automobilių salono „Deals On Wheels“ vadybininkai kasdien susiduria su įvairiomis situacijomis ieškodami automobilių savo klientams tiek Lietuvoje, tiek ir Vakarų Europoje ir dalinasi patarimais, į ką atkreipti dėmesį renkantis naudotą automobilį ir kada geriau net nevažiuoti į jo apžiūrą.

Raudonos vėliavėlės dar tik žiūrint skelbimą

Ilgametę patirtį automobilių prekybos srityje sukaupęs pardavimų vadybininkas Gytis Patembergas pasakoja, kad jau atsidarius skelbimų portalą dalį skelbimų galima atmesti arba bent jau reikėtų žiūrėti labai atsargiai: „Reikia atkreipti dėmesį į automobilio kainą – jei ji yra žemiau nei rinkos vidurkis ir automobilis skelbime yra jau ilgiau nei savaitė, greičiausiai tas automobilis nėra tvarkingas, nes perpardavinėtojai tokius skelbimus pamato pirmi. Taip pat, nebūtinai brangiausias automobilis bus geriausias, kadangi tai gali būti tiek perpardavėjas, tiek žmogus, kuris automobilį įdėjo vien dėl to, nes tikisi iš jo uždirbti, nors nebūtinai nori parduoti.“

Taip pat, dalinasi ekspertas, svarbu atkreipti dėmesį ir į ridą – jeigu ji įtartina per maža tokio amžiaus automobiliams, reikėtų tam skirti papildomą dėmesį. Ji gali būti atsukta, nors tokių atvejų pasitaiko vis rečiau. Kita vertus, maža rida gali sufleruoti ir tai, kad automobilis buvo eksploatuojamas, pavyzdžiui, kaip antras šeimoje ir savininkui tiesiog morališkai paseno.

„Svarbu, kad skelbime būtų nurodytas VIN numeris. Jeigu jis slepiamas – tai viena didžiausių raudonų vėliavų. Greičiausiai tokiu atveju norima nuslėpti atsuktą ridą arba didelį eismo įvykį. Atsiradus įvairioms platformoms, automobilio istorijos tapo lengvai prieinamos visiems, tačiau verta žinoti ir tai, kad nebūtinai viena patikra parodys visą istoriją. Mes, ieškodami automobilių, jo istoriją tikriname per kelias tokių patikrų platformas ir neretai vienoje pamatome tai, ko kitos neparodė“, – patirtimi dalinasi „Deals On Wheels“ pardavimų vadybininkas.

Žiūrint skelbimus verta atkreipti dėmesį ir į nuotraukas. Pasitaiko atvejų, kad jos būna smarkiai retušuotos, taip norint paslėpti tam tikrus kosmetinius automobilio defektus. Žinovas pasakoja, kad tai gana dažnai pasitaikanti praktika.

Geriau tapti pardavėjo draugu

Jeigu skelbimas pasirodė neturintis didelių indikatorių, kad automobiliui kažkas ne taip, budrumo prarasti dar nereikėtų – pokalbių su pardavėju metu taip pat reikėtų bandyti išsiaiškinti visą automobilio istoriją, pardavimo priežastį ir panašius dalykus:

„Perpardavinėtojai kartais pasimeta savo pačių sukurtose melagingose istorijose. Svarbu kalbėti ramiai, nesivieliant į ginčus ir taip tapti pardavėjo bičiuliu – tokiu atveju žmogus gali atsiverti ir papasakoti tikrąją pardavimo priežastį, gal net išduoti apie jam žinomus, bet slepiamus trūkumus.“

Žinoma, kai kurie defektai, atvykus apžiūrėti automobilio, gali būti matomi plika akimi – didelių eismo įvykių padariniai, pabraižymai, korozijos židiniai ar bandymas juos slėpti dažnai išryškėja net ir per daug neįgudusiai akiai. Jei visgi pasirodė, kad esminių defektų nėra ir procesas pereina į paskutinį, sutarties pasirašymo etapą, svarbu tai atlikti teisingai ir pagal visus reikalavimus.

Pirkėją saugo įstatymai

Lietuvos civilinis kodeksas saugo net ir naudoto automobilio pirkėjus ir įpareigoja pardavėją nurodyti bei įrašyti į pirkimo-pardavimo sutartį visus žinomus trūkumus. Jeigu jie nebuvo nurodyti pardavimo metu, pirkėjas turi teisę reikalauti trūkumų pašalinimo, kainos sumažinimo arba net sutarties nutraukimo. Tiesa, pirkėjas turi pareigą pranešti pardavėjui apie trūkumus per protingą laikotarpį, kai juos pastebėjo ar turėjo pastebėti.

„Svarbiausia nepasirašyti ant vadinamo kauferio perkant Lietuvoje, nes tokiu atveju teisiškai automobilį nusiperkate tiesiai iš prancūzo, vokiečio ar bet ko kito. Tikėtis, kad gedimo atveju pavyks surasti tą žmogų, iš kurio neva pirkote automobilį ir, dar daugiau, pavyks gauti kompensaciją, nereikėtų. O perpardavėjas išlipa sausas iš balos – tokiam sandoryje jis niekur nefigūruoja, o tik pasiima pelną be jokios atsakomybės“, – pasakoja G. Patembergas.

Vis dar dažnai pasitaiko atveju, kai prašoma dalį sumos mokėti grynais, o į pirkimo-pardavimo sutartį įrašyti ne pilną sumą. Nors iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad tai nieko daug nekeičia, bet tokiu atveju pirkėjas aiškiai prisideda prie mokesčių slėpimo tai toleruodamas ir kiša sau koją, jeigu ateityje atsirastų gedimas ir norėtų kreiptis į pardavėją dėl žalos atlyginimo ar net, pasirodžius itin dideliu gedimu, apie kurį nebuvo informuotas, norėtų grąžinti automobilį.

G.Patembergas pasakoja, kad yra susiduręs su situacija, kai žmogus, pardavinėjantis brangų „Porsche 911“, paprašė visos sumos grynais pinigais, o į pirkimo-pardavimo sutartį norėjo įrašyti tik penkis tūkstančius eurų.

